

## TỪ HẬN THÙ ĐẾN THA THỨ VÀ TẬN HIẾN



... Đã có một thời - trong tuổi trẻ mộng mơ - tôi ngập lặn trong bóng tối tội lỗi. Tôi chỉ biết có phòng-trà hộp-đêm với đủ loại ca-vũ nhạc-kịch. Tôi nhảy-nhót thâu đêm suốt sáng. Ngoài ra tôi hành nghề trong một gánh xiếc. Tôi có biệt tài sử dụng thân xác cách uyển chuyển tuyệt vời. Để biểu diễn, tôi ăn mặc hở hang, gần như trống-trơn, không che dấu gì cả! Tôi sống trong tội lỗi và lỗi kéo không biết bao nhiêu bạn trẻ khác chạy theo tôi, đi vào con đường tội lỗi! Giờ đây nghĩ lại quãng đời nhơ-nhuốc ấy tôi cảm thấy rùng mình

kinh khiếp!

Tuy nhiên, vì là tín hữu Công Giáo trong một gia đình vẫn còn mang nặng truyền thống Công Giáo, tôi thường xuyên đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ, đặc biệt Thánh Lễ Chúa Nhật và lễ trọng. Nhưng tôi tham dự vì bị bó buộc hơn là vì lòng đạo đức. Tôi giả hình chu toàn các bổn phận tôn giáo. Thế nhưng, tận nơi kín ẩn của tâm hồn tôi vẫn còn nhen nhúm một chút ánh lửa của tình yêu thơ ngây trong trắng. Mỗi lần đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ tôi thân thưa cùng Đức Chúa GIÊSU như thế này:

- Nếu Chúa hiện hữu và nếu Chúa mặc khải cho con biết thì con sẽ mãi mãi thuộc về Chúa!

Đó là lời cầu nguyện duy nhất biểu lộ lòng tôi thành thật cùng THIÊN CHÚA.

Rồi một ngày, Đức Chúa GIÊSU đi vào cuộc đời tôi qua trung gian của một phụ nữ Công Giáo đạo đức. Bà hỏi tôi có bằng lòng đánh đàn và hát cho một buổi cấm phòng thiêng liêng không. Dĩ nhiên tôi từ chối. Nhưng người phụ nữ không nản lòng. Bà như linh cảm chương trình đặc biệt THIÊN CHÚA dành cho tôi. Bà cố gắng thuyết phục tôi nhận lời. Và tôi chấp thuận làm theo lời bà yêu cầu. Trong kỳ tĩnh tâm ấy, tôi nghe tuyên đọc Lời Chúa trích từ Sách Giảng-Viên chương 1 câu 2:

**- Phù vân, quả là phù vân! Phù vân, quả là phù vân! Tất cả chỉ là phù vân!**

Lời sách thánh như một trận cuồng phong, hay nói đúng hơn, như một làn gió thổi xoáy vào tận hồn tôi và để lại một kết quả thật bất ngờ ..

Thời gian tiếp theo đó thân phụ tôi bị bắt cóc và bị thanh toán bởi một nhóm người, từng là bạn thân của gia đình tôi. Cái chết vừa đột ngột vừa thảm thương của người cha thân yêu đã khiến lòng tôi dâng lên niềm oán thù tội độ. Tôi bị mất ngủ. Tôi chỉ nghĩ đến việc trả thù. Nhưng rồi không hiểu sao một câu nói của Đức Chúa GIÊSU thốt ra trên cây Thánh Giá cứ lảng vảng trong đầu óc tôi. Đó là câu Phúc Âm theo thánh Luca chương 23 câu 34:

**- Lạy CHA xin hãy tha thứ cho chúng vì chúng không biết việc chúng làm.**

Từ từ, tôi bắt đầu hiểu về mầu nhiệm sự chết và sự sống lại của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Lần đầu tiên trong đời, tôi cảm thấy mình may mắn và được yêu thương. Các anh chị em trong phong trào Canh Tân Đặc Sùng Thánh Linh hiệp ý cầu nguyện cho tôi và tôi lãnh nhậnƠn Đức Chúa Thánh Thần để khởi đầu cuộc sống mới. Đó là cuộc sống của tha thứ, an bình và yêu thương.

VàƠn thánh tác động mạnh đến độ từ ngày 8-12-2004, lễ trọng Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, tôi tuyên khấn trọn đời trong dòng các Nữ Tu Đức MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội. HỒNG ÂN THIÊN CHÚA bao la, muôn đời con sẽ ngợi ca ơn Ngài.

*Chứng từ của Dì Phước Rosimary Teixeira ở Cascavel nước Ba-Tây.*

**... "Chúa là nguồn ánh sáng và ơn cứu độ của con, con còn sợ người nào? Chúa là thành lũy bảo vệ đời con, con còn khiếp gì ai nữa? .. Một điều con kiếm con xin là cho luôn được ở trong đền Chúa con, mọi ngày suốt trong cuộc đời con, để chiêm ngưỡng Chúa tuyệt vời cao sang, ngắm xem thánh điện huy hoàng .. Con vững vàng tin tưởng, sẽ được thấy ân lộc Chúa ban trong cõi đất dành cho kẻ sống. Hãy cậy trông vào Chúa, mạnh bạo lên, can đảm lên nào! Hãy cậy trông vào Chúa" (Thánh vịnh 27).**

*("RINNOVAMENTO nello Spirito Santo", n.5, 2005, trang 41)*

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

